O. D. W. U.
Brauch 20 c/o U. American Club
992 Hudson Ave. Rochester 5, N. Y. — U.S.A.

SEMANARIO
O LAVRADOR
Caixa Postal — 666
Curitiba — Paraná — Brasil

Redação e Administração:
Rua Augusto Stellfeld 799

Diretor e Proprietario:
Nicolau Woytowetch

O LAVRADOR
ЖЛІБОРОБ

— ТИЖНЕВИК —

ПЕРЕДПЛАТА

Річно: кр. 60.00
Піврічно: „ 35.00
Для Арґентіни: 25 песів
Інші краї: 4 ам. доляри
Поодиноке число: кр 2,00

Ціна оголошень
після умови.

Ч. 27 (1062) КУРІТІБА, 29. серпня, 1953 РІК ВИДАННЯ XXX

На пропозицію Українського Конґресового Комітету, Підкомісія Конґресової Комісії для закордонних справ, що вже переслухання в справі нав'язання дипломатичних зв'язків між США й підсовєтською Україною та Білорусю запросила на переслухання 15 липня ц. р. ряд осіб, які висловили в цій справі свої погляди. Під час переслухання, яке відбулося у Вашінґтоні й тривало три години, конґресмени, члени Підкомісії, ставили візаючим багато різних запитів, що свідчило про їх зацікавлення проблемами упорядкування взаємин між США й Україною та Білорусю —На фото: запрошені на переслухання особи. Сидять зліва: д-р Лев Добрянський з Джорджтаун Університету голова Українського Конґресового Комітету, конґресмен Лоренс Г. Сміт з стейту Висканзин, автор Резолюції 58 і д-р Роман Смаль-Стоцький з Маркет Університету. Стоять зліва: д-р Олександер Грановський з Міннесотського Університету, д-р Кларенс Меннінґ з Колюмбійського Університету, д-р Люї Скорс з Білоруського Конґресового Комітету, адмірал Джорджа Ф. Менц, д-р Іван С. Решетар з Принстонського Університету й д-р Михайло Пап з Нотр Дамського Університету.

Шлях до волі України—шлях визволення

Підкомісія закордонних справ Палати Репрезентантів одноголосно прийняла 22 липня резолюцію Лоренса Сміта, відому під ч. 58, в справі встановлення дипломатичних відносин США з українською та білоруською совєтськими республіками. Після цього резолюція піде на розгляд Комітету закордонних справ Палати Репрезентантів.

Конґресмен Лоренс Сміт підкреслив, що внесена ним резолюція виходить з сучасної американської „політики визволення".

Як відомо, 15 липня в Підкомісії закордонних справ відбулося переслухання в справі згадаиої резолюції. За процедурою виступили свідки—за і проти. На свідчені виступили відомі українському світові діячі: проф. Лев Добрянський, голова УКК, проф. Кларенс Меннінґ, проф. Смаль-Стоцький, проф. Джан Решетар, проф. Ол. Грановський, адм. Джордж Менц, д-р Луїс Скорс, д-р М Пап.

Протоколи показують, якими аргументами користувалися свідки—за. Це була, об'єктивно беручи, своєрідна „демонстрація" української справи на форумі Конґресу США. Вона досить характерна з того погляду, як під ходять до питання України американські політики. Для українських політичних чинників має бути цікава тим, як, в якому аспекті укладається цей підхід.

Вихідною точкою свідків—за була засада сучасної закордонної політики США, політики визволення, що її проголосив президент Айзенговер на відміну до т. зв. „політики стримування", якої дотримувалася попередня адміністрація.

Питання України було виразно пов'язано на переслуханні з ідеями американського народу, що їх висловлено в Декларації Незалежности та з ідеями, що покладені в основу Об'єднаних Націй.

Декларація Незалежности проголошує природне, „не прошене й не дане" (Т. Шевченко), право кожного народу на свободу й незалежність. Основною засадою ОН є пошанування цього права за кожним народом, визнавання рівности прав великих і малих націй. Один із свідків, визначний знавець східньоевропейських справ, пов'язав глибше ці засади з теперішньою дійсністю, оказуючи, що настав кінець колоніяльній політики в Азії та Африці, має прийти кінець цій політиці і для европейських народів Совєтського Союзу. Ці народи терплять нечуваний в історії людства колоніяльний визиск і поневолення.

Важливість такого підходу розкривається більше, коли порівняємо, що в Статуті ОН перед бачено „принципи у відношенні країн, що не досягли ще самоуправлування (самоуправління)", що підлягають під опіку іншої держави Саме таке відношення до України, як до терену, який мав би підлягати під опіку Росії, уперто інспірували в США російські імперіялістичні кола, які засіли в американському Комітеті Визволення Від Большевизму. Свідки звернули увагу на те, що нерозділність російської імперії підтримують російські імперіялісти під монархістів до лівих і правих.

Єдиний лозунґ російського великодержавного імперіялізму, що проходить через усі відтинки російської еміґрації, замикається логічно своїми кінцями в Кремлі, було вперше психологічно розірвано в США на цьому переслуханні.

Неухильно стало питання про Україну, як окрему державу. Підставою до цього подано не тільки те, що т. зв. УССР є членом Об'єднаних Націй (як і Білорусія). У час національно-визвольної революції 1917 року Україна стала незалежною демократичною державою у формі Української Народньої Республіки.

На переслуханні підкреслено, що до 1923 року (до утворення Союзу ССР) Україна і в радянській формі була незалежною.

Атрибути цієї незалежности збережені до сьогодні: окрема конституція УССР, яка окреслює українську республіку, як незалежну „союзну" державу, окрема стаття конституції СССР говорить про „незалежність" республік СССР та про їх „право" на відокремлення. По II. світовій війні атрибути „незалежности" УССР навіть збільшено: окремий прапор, гімн, членство в ОН.

Свідки на переслуханні висловилися за те, щоб Конґрес ухвалив резолюцію Лоренса Сміта і цим назвав би Україну незалежною державою, разом з якою США підписали Статут ОН. Цей акт означав би застосування в дії проголошеної політики визволення та підтримав би Україну в її боротьбі за незалежність, признаючи їй право на цю незалежність з боку США.

Український Конґресовий Комітет здобув велику заслугу для української справи, добираючи свідків для цього переслухання, він у великій мірі спричинився самемо такого перебігу його.

Конґресмен Л. Сміт висловив подяку на адресу проф. Л. Добрянського за прекрасну підтримку, внесеної ним резолюції. У листі до проф. Л. Добрянського він пише: „Вважаю, що всі заяви були знаменні. Шкода тільки, що ми не мали більше часу, щоб дати усім особам, які прибули з великої віддалі, певну нагоду виявити свої погляди. Проте, ми маємо досить свідчень, щоб дати підставу нашому Комітетові прийняти цей законопроєкт. Для тієї мети я працюватиму впродовж цих останніх тижнів теперішньої сесії".

Коли візьмемо для порівняння акцію Американського Комітету Визволення Від Большевизму — перед нами стає образ відношення американських політиків до України.

Одні з них визнають державні здобутки українського народу і його право на незалежність, другі трактують Україну як простір, як провінцію російської імперії, а український нарід—як частину населення імперії. Американський Комітет займає становище до України, як до простору та рішуче не визнає права українського народу на незалежність.

Повідомлення Українського Інформаційного Бюро говорить, що цей Комітет багато поступився своїми позиціями, КЦАВ перестав існувати. Але поступився Комітет другорядними справами. Останні вісти з Европи повідомляють, що при обговоренні проєкту Статуту Міжнародного Антибольшевицького Координаційного Центру представники Американського Комітету рішуче стали проти прийняття в Статуті засади, яка б признавала в дозволення державної суверенности народів, що вже мали свої держави, та засади не визнавання актів агресії вчинених Росією (РСФСР) від 1918 року починаючи. Таким чином Американський Комітет ще раз дав доказ, що він не позбувся в своїх настановах духу інтервенції. Його позиції виразно пов'язують ся із імперіялістичною політикою російських еміґрантських середовищ. На переслуханні вказано було, що прийшов кінець імперіялістичної політики в Азії й Африці, має настати кінець імперіялізмові й на ході Европи.

З загіднюк ситуацію те стано вище, що позиції Американського Комітету не репрезентують опінії американського народу. Цю опінію репрезентують історичні документи, що виявляють його свободолюбні ідеї — Декларація незалежности, Хартія ОН; постаті визначних президентів США: Вашінґтон, Джефферсон, Вілсон; політика визволення, проголошена през. Айзенговером...

Поставлене в резолюції ч. 58 перед Конґресом США питання про дипломатичні відносини з Україною є питанням визнання Америкою України як держави. У світлі цього тоді відома акція Американського Комітету була просто диверсійна. Інспірування ним диверсійних груп серед українців — просто ганебне явище. Перемога тенденцій Американського Комітету в політиці США до України означала б цілковиту ґратуту нації і державі українського народу до народу американського. Це означало б, що така політика пішла б по лінії інтервенції. Кремль від цього тільки виграв би.

Коли резолюція Конґресмена Лоренса Сміта буде прийнята,— психологічний успіх цього акту буде колосальний. Український нарід матиме величезної потенційної сили чинник у боротьбі за своє визволення. І саме в цій площині українські політичні сили мають шукати шляхів співпраці з політичними чинниками США та зв'язків і приязні народів українського і американського. Це шляхи, що ведуть до визволення, а не до інтервенції.

(З „Укр. Прометея")

СЛУШНА ВИМОГА ДАЛЕСА

26 серпня в Бостоні виступив з промовою державний секретар (міністр закордонних справ) США, Джон Фостер Далес. Він, насамперед, підкреслив таке:

—Для того, щоб Об'єднані Нації успішно могли працювати й виконувати свої винятково важливі міжнародні завдання, конче потрібно переглянути статут цієї організації. Конкретна дійсність довела, що, використовуючи привілеї теперішнього статуту, одна велика імперіялістична комуністична держава гальмує всю працю Об'єднаних Націй. З подібним станом річей потрібно покінчити якнайшвидше.

В дальшій частині своєї промови Далес сказав, що сьогодні справжній мир забезпечують: «Атлянтичний пакт», «Співдружба західньо-европейських держав», «Союз Греція—Туреччина—Югославія» та «Панамериканський оборонний Союз».

Цей виступ Далеса безперечно скерований проти застосування права «вета» на засіданнях Ради Безпеки ОН, яким завжди надуживає Совєтський Союз.

Давайте переставимо!

Дуже багато лайливих епітетів вживає тепер совєтська преса на адресу Лаврентія Берії. А, як вона високо підносила його ще два-три місяці тому!

Користуючись тією ж совєтською пресою, давайте дещо переставимо, а саме—сьогоднішні оди рами сполучимо з недавніми виявлями. Тобто, подивимось, що вийде, коли кота обернути хвостом.

«Над трупом Сталіна промовляли його найкращі, найближчі соратники й друзі: тов. Маленков, скажений собака, здегенерований регетат, послід роду людського Берія та тов. Молотов..."

Далі ще цікавіше.

«В своїй промові хвалькуватий кар'єрист тричі проклятий негідник, новий Тіто, капіталістичний запроданець Берія закликає цілий совєтський нарід зберігати любов до партії, до уряду, невпинно йти вперед по шляху нових перемог».

Перейдемо тепер до сесії верховного совєта СССР, що відбулася незадовго по смерті Сталіна.

«Похвала на високій урядовій трибуні ідеологічного Юди, підлого доличника, вогнилого відлюдка суспільства й гадкого бандита Берії всі присутні депутати стоячи захоплено мітели громовими оплесками, що перейшли в овацію.

Цей низький лотр, буржуазний авантурник, відновитель капіталізму, мерзенний ворог народу Берія —запропонував затвердити головою совєтського уряду тов. Маленкова, Георгія Максимиліяновича. З неймовірним запалом, від всієї душі й серця найкращі, найпередовіші представники нашого народу — його обранці — виявили свою одностайну, непохитну підтримку та відданість шановаому вождеві комунізму, агентові американського імперіялізму та найотруйнішій в цілому світі, що всім цим є відразу Лаврентій Берія...»

Радимо совєтським редакторам подумати над такою перестановкою своїх же власних писань. Ручаємось, що їхні часописи стануть тоді набагато цікавіші і справді читатимуться до дірок усім підсовєтським населенням.

СТАЛІН—ФАШИСТ

У московській «Правді» видруковано довгу статтю Ф. Константинова, в якій цілковито засуджується культ «вождя», що був так буйно розвинувся за Сталіна. «Переоцінка сильних особистостей, пише Константинів, одна з характеристичних рис фашизму. Звичка відділяти масу від героїв, а героїв від маси, належить до реакційних теорій... Колективна система управління позбавлена помилок, які припускають окремі особистості»... Отже з самих цих рядків виходить, що ваєсь попередній культ «вождя» й «учителя» Сталіна був нічим іншим, як фашистською реакційною теорією! А в цьому ж самому часописі, тільки півроку тому, ім'я Сталіна згадувалося щонайменше 50 разів на сторінці з усіляких титулами й додатками.

ХРОНІКА

Професор М. Ветухів, голова Управи УВАН у США, 22 липня 1953 р. виїхав до Італії для участи в Науковому Міжнародньому Конґресі Генетиків. На цьому Конґресі проф. М. Ветухів зробить доповідь на тему: „Особливості різних видів при гібридизації в першому і другому поколінні" Ця доповідь основана на дослідах, що їх проф. М. Ветухів провадить у Колумбійському Університеті в Нью Йорку. Перчас своєї подорожі проф. М. Ветухів відвідає також Францію і Німеччину. До США повернеться у вересні ц. р.

• • •

Хома Рибокінь, кол. професор Харківського університету, дістав пропозицію бути науковим дослідником у мінесотському університеті в Міннеаполісі, США, при відділі повітрознавства. Минулого року цей університет, на кошти департаменту повітрознавства, видав математичну працю проф Рибоконя „Про реальні універсальні криві".

ПОЧЕСНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ

Вп.	Андрій Лубей	100 кра.
„	Антон Острянський	100 кра.
„	Олександер Бален	100 кра.
„	Василь Галан	100 „
„	Михайло Мазурок	100 кра.
„	Іван Гапунка	100 „

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ Й ПОШИРЮЙТЕ „ХЛІБОРОБ"

З УСЬОГО СВІТУ

Москва. Тут відбулося урочисте прийняття «урядової» делегації Східньої Німеччини, яку очолювала Гротеволь та Ульбріхт. Німецьких комуністів приймав голова уряду СССР, Маленков. Совєти й східньо німецька делегація підписали спеціяльну угоду. За тією угодою зі Східньої Німеччини «зноситься воєнний стан, а нею встановлюють нормальні дипломатичні стосунки, припиняється стягання репарацій тощо».

Бонн. В урядових колах Західньої Німеччини стверджують, що новий маневр Москви щодо підвладної їй частини Німеччини є намаганням Кремля дещо послабити вороже ставлення східніх німців до ненависного комуністичного режиму. Проте, німецьке населення не йме віри в матеріяльні й політичні полегші, що їх обіцяють надати російські більшовики. Зрештою лише тепер Кремль пробіцяв східнім німцям дати те, що вже давно мають західні німці.

Берлін. На совєтському військовому заводі в Тірґартені (Східня Німеччина) стався великий вибух. Забито 12 робітників і багато поранено. На цьому заводі переважно працюють ув'язнені й засуджені совєтами німці.

Берлін. Робітники не хочуть мати справу з комуністичними профспілками Східньої Німеччини. Вони на власну руку почали організувати свої окремі профспілки і масово відмовляються сплачувати грошові внески до комуністичних. Одна з керівників комуністичних профспілок сказав, що він домовиться з директорами промислових підприємств, аби членські внески утримували при видачі заробітньої платні робітникам.

Тегеран. Війська, вірні іранському шахові, Пахлеві, скинули диктаторський уряд Масадика, а його самого, разом з найближчими прибічниками заарештували. Шах повернувся до своєї країни. Вже створено новий уряд. Під час обшуків на приватних мешканнях позаленого прем'єра Масадика, його міністрів та провідників іранської комуністичної партії «Тудеґ» — знайдено багато зброї й пропагандивної комуністичної літератури. Ото ж, витки від останніх подій в Ірані тягнуться до червоної Москви.

Пан-Мун-Жон. Обмін військовополоненими тривав далі. Командування ОН заявило, що 23 тис. полонених північно-корейців та китайців відмовляються повернутися на батьківщину; комуністичне командування в свою чергу повідомило, що воно має 400 полонених з військ ОН, які теж відмовляються повернутися до своїх країн. Крім того, комуністи офіційно сповістили, що в них загинуло 1 550 полонених вояків ОН.

Вашінґтон. Всім американським військовим, що повертаються тепер з полону, буде повністю сплачене утримання, яке вони мали дістати, коли б не потрапили в бранці.

Ханой. Французьке-командування в Індокитаї почало вишколювати 54 батальйони тубільних військ, що будуть призначені для війни з вятмінськими комуністами в тропічних хащах (джунглях).

ВІСТІ З БРАЗІЛІЇ

* До 31-го липня ц. р. в обігу Бразілії було 42 більйони крз. в паперових банкнотах.

* З часом в Бразілії буде збудована велика фабрика автомобілів. Вартість будівництва виноситиме 600 млн. крз.

* На протязі декількох місяців комерційні відносини між Бразилією та Німеччиною були спаралізовані. Як повідомляють часописи, потреба на каву в Німеччині сильно зросла і Бразілія сподівається великих замовлень від німецького уряду на закупівлю цього продукту по високих цінах.

* Як сповіщають часописи, в Сан Павлі за останній місяць через посуху і суховії сталося багато пожеж. В цьому часі згорів ліс з посадкою 2-х млн. штук евкаліптів, що принесло шкоди на 3 млн. крз.

* В Парані будується фабрика мармуру, який головним чином ітиме на державні будови. Якість цього мармуру вільно зможе конкурувати з імпортованим мармуром з закордону.

* Минулого року співробітник «Фундацї охорони індіян» закохався до індіянки на ім'я Діакуї з племени, яке він обслуговував. Закони Бразілії, з метою збереження індіян, забороняють мішане подружжя, тому довелося молодому службовцеві звертутися до самого президента за дозволом на одруження. Вирішення питання шлюбу тяглося досить довго, еліта Ріо всебічно допомагала молодому чоловікові, обдаровуючи його вареченку дорогими убраннями і різними цивілізованими прикрасами. Коли президент підписав дозвіл на шлюб, населення Ріо прийняло найактивнішу участь у шлюбній церемонії, після чого молоді відїхали жити до племені. І ось, як повідомляють часописи, Діакуї вмерла при пологах. Медичним працівникам, які прибули літаком, плем'я заборонило лікувати хвору індіянку.

* **Найвищий виборчий трибунал оголосив, що вибори префекта Курітіби відбудуться після 31-го грудня 1953 року.**

ВСЯЧИНА

Кольори й люди.—Зелений колір уявляє собою свіжість, спокій і рівновагу; жовтий уподібнюється до сонця і дає тепло-ту і веселість; червоний вдаряє жаром і буйністю; синій віє холодом, глибиною і повагою. Ті, що люблять зелений колір, — це люди спокійного темпераменту, врівноважені, веселі, але ніколи не імпульсивні, ані несміливі. Любителі жовтого руководяться логікою, докладно все обмірковують, стоять твердо на своїм і рідко підлягають чужим впливам. Вдачею поміркоано веселі. Червоний колір притягає до себе живих, метких, часто пристрасних і мінливих у настрою, але загально веселих і приязних. Синій колір люблять люди склонні до глибоких думок, високих ідеалів, щирані. Меланхоліки люблять чорний колір. „Я співаю чорний колір, — писав колись наш письменник С. Руданський — бо це колір мій".

„Птиці не сплять у своїх гніздах, лише на черешах, стоїть от-то, а тільки хочуть їм лише для вирівнання та вирощування молодих...

„Синього колір не люблять мухи, за те комарі люблять його дуже.

„Найстаріший університетам в Англії є університет в Оксфорді (1214) і Кембридж.

„Боротьба з алькоголізмом.—За повідомленням французького міністерства здоровя щорав більше французів упиваються до смерти. 1944 роцї було їх 332, 1949 було їх вже 1392. В 1950 р. призначено 3 мілярди франків на боротьбу з алькоголізмом.

* Східно-берлінський маґістрат (совєтська зона) видав розпорядок: „Хто хоче обстригти волосся, мусить виказатися особистою довідкою!"

Творець організованого націоналізму

Минає 80 років з дня народження творця української націоналістичної ідеї й організованого націоналізму, Миколи Міхновського.

Небіжчик народився 1873 року, в селі Турівці, Прилуцького повіту, на Полтавщині, в родині сільського священика.

В 1891 році, на могилі Тараса Шевченка заснована таємне „Братство Тарасівців". „Тарасівці" різко виступали проти старого „українофільства". Через неконспіративність деяких членів московська жандармерія невдовзі ліквідувала „Братство". Але початок був зроблений, і раз народжена ідея шукатиме відтепер свого вияву та, без огляду на зовнішні перепкоди — завжди стремітиме вперед.

Пізніше в Харкові створилася Українська Студентська Громада, що підтримувала найтісніші зв'язки з Миколою Міхновським.

В 1900 році заснована Революційну Українську Партію (РУП), душею якої був Міхновський. До програми цієї партії він писав:

„Отже, коли справедливо, що кожна нація з огляду на міжнародні відносини хоче виявитися в формі незалежної самостійної держави; коли справедливо, що тільки держава одноплемінного національного змісту може дати своїм членам-ним чинним необмежену свободу всебічного розвитку духового та осягнення найвищого національного гаразду; коли справедливо, що пишний розквіт індивідуальности можливий тільки в державі, для якої плекання індивідуальностей є метою, — тоді стане зовсім зрозумілим, що державна самостійність це головна умова існування нації, а державна незалежність це національний ідеал у ділянці міжнародних відносин." ...

А ось кілька винятково важливих настанов Міхновського:

„Одна, Єдина, Неподільна, Вільна, Самостійна Україна від Карпат по Кавказ!"

„Україна для українців, доки хоч один ворог-чужинець залишиться на нашій території, ми немаємо права покласти зброї".

„Українська нація мусить добути собі свободу, хоч би захиталась ціла Росія... хоч би полилися ріки крови".

„Націоналізм це велетенська й непереможна сила. Під її могутніми натисками ламаються, здається, не переможні кайдани розпадаються великі імперії й з'являються до історичного життя нові народи, що до цього часу були під чужинними гнобителями. Націоналізм єднає, координує сили, рве до боротьби, запалює фанатизмом поволену націю в її боротьбі за свободу... Українська нація мусить піти шляхом націоналізму, перенести іти шляхом націоналізму, перенести переполоху на цій дорозі, стверджує Міхновський, у 1903 році закладає Українську Народню Партію (УНП), для якої написав політичне „Вірую", що має 10 заповідей. Наведемо окремі з них:

„Одна, Єдина, Неподільна, Самостійна, Вільна, Демократична Україна — Республіка робочих людей.

Україна для українців.

Усюди й завжди вживай української мови. Хай ві дружина твоя, і діти твої, не поганять твоєї гостини мовою чужинців — гнобителів.

Шануй дячів рідного краю, ненавидь його ворогів, зневажай перевертнів — відступників, і добре будь цілому твому народові й тобі.

Не вбивай Україну своєю байдужістю до всенародніх інтересів.

Не зробися ренеґатом — відступником.

Не обкрадай власного народу, працюючи на ворогів України.

Допомагай своєму земляковi поперед усіх, держись купи."...

Після маніфесту 1905 року, заходами Міхновського і родини Шеметів почав виходити часопис „Хлібороб" (на Україні). По заборові його, Міхновський пробує видавати інші видання: „Запорожець" у Катеринославі та „Слобожанщина" в Харкові, але через репресії вони також припинили своє існування.

Велика справа — розпочата Миколою Міхновським була гідно продовжена й вдосконалена легендарним полковником Євгеном Коновальцем і тепер вражаюче продовжувана славетним побратимом останнього по зброї й ідеї — полковником Андрієм Мельником. Організований український націоналізм пройшов крізь безліч випробувань, ніде, ніколи не заломившись, і ніколи не залишиться в майбутньому. Відтак, — йому завжди присвічувала й присвічує чудесна перспектива — остаточної перемоги. Та перемога буде водночас і блискучою перемогою всього народу українського.

(Подано за В. МАРТИНЦЕМ „Від УВО до ОУН")

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ХЛІБОРОБА"

Вп. Іван Шмерега — 900 крз.
Філія ХОС'у, Жанґада — 408 крз.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ НА 1953 РІК?

Микола Очерет.

ВЕРТАЮТЬСЯ

В Панмуджоні почався обмін полоненими: альянти передають кожного дня 2,400 вояків, що самі захотіли повернутись, а червоні передають альянтам — 400 і кожного дня альянти мають якусь несподіванку. Вони були заскочені тим, що серед полонених є хворі, а особливо багато хворих на сухоти і то в кінцевому періоді. Виходить, що в квітні, коли відбувався обмін хворими, червоні не зайвляли усіх хворих, хоч запевняли, що у них хворих не залишилось. Тому особливого значення набрала заява генерала Кларка, що „червоні мають в полоні на дві чи три тисячі більше американців від того числа, яке вони погодились звільнити". За відомостями Департаменту оборони впродовж корейської війни „пропало в акції" 11.706 американських вояків, а на комуністичному списковi полонених є лише 3.313 вояків, а де інші?

На другий день обміну комуністичний амбулянс, який приставляє полонених до передаточного пункту, привів і одного мертвого вояка — бідолаха помер від виснаження вже в дорозі. Але й усі живі полонені схожі на мерте'яків, так вони схудли. Часто полонених доводиться переносити на ношах, бо вони так виснажені, що самі не можуть іти. Багато полонених передаються в незагоєними ранами, тому перш усього вони просять поликати до них лікаря. Вражає альянтів і мовчазність тих, що вертаються: на всіх ще лежить печатка комуністичних методів впливу, бо ж голодом, тортурами та іншим рафінованим варварством їх змушували до зради, провокацій та виявлення військових таємниць. Лише на другий день, коли повороті з полону пересвідчуються, що вони дійсно є в своєму рідному, близькому оточенні, що вони дійсно вже є на волі, у вільній державі, — вони починають розповідати про ті жахи, що були з ними в полоні і що творяться й далі над тими полоненими, які ще перебувають в руках червоних.

Альянти дивуються неінформованості полонених про події, що трапились за час їхнього полону — вони не знають, що генерал Айзенгавер обраний президентом США, вони не знають про смерть Сталіна, вони не знають навіть, що підписано перемир'я. Тому їм зараз же видають короткі брошури, де телеграфічним стилем подані найголовніші події. Зате вони добре знають, що твориться в комуністичному „раю" і тут вільний світ ще багато буде мати несподіванок, діляючись про „чудеса" того „раю" з оповідань полонених. Батьківщина зустріча своїх синів тепло, радісно й з великою увагою всі полонені на гелікоптерах переноситься з Панмуджону в Інчон, де вони сядуть на пароплави. Кожному дають готівкою 150 долярів, решта належних грошей — чеком, кожному буде виплачено утримання йому належне за весь час полону, тому вояк, що пробув в полоні три роки одержить 4.300 долярів. Найбільша сума належить генералу Діну, що захоплений в полон у серпні 1950 року — 30 тисяч долярів виключаючи ті гроші, що уряд виплачував на утримання його сім'ї. Так зустрічають американців, північно-корейців і інших вояків Об'єднаних Націй, які вертаються з полону.

Вертаються також з альянтського полону червоні китайці та північні корейці, — вони знають, що вертаються в „земний рай", тому зараз же „страхують" себе від „ускладнень", виявляючи свою ненависть до альянтів. Вони вривають в себе американський одяг та взуття, часто замахуються на американців костурами, а одна з „тяжко хворих" китайців побіг за американським сержантом, але недогнав і від злости скинув з себе чобіт та й мбурнув ним у сержанта.

Все це комуністи фотографують, а от вони в дискусіями у них американськими планеними не фотографували ...

Але все це нас не дивує, бо раз вертаються до „земного раю" треба демонструвати свою ненависть до американців і прихильність до комуністів. Нас дивує чого вони вертаються, нас дивує, що знайшлися такі люди, які самі, без примусу, добровільно вертаються до „земного раю". Вони не знають, як їх вустрінуть „на родіне", а от ми це знаємо. Перед нашими очима минувшої повстає табір в Катовицях де приймали тих, що вертались „на родіну".

Ось що йно прибула група поворотців запоняла таборову площу. Вийшов начальник табору і наказав розбитись на п'ять груп: буших командирів, бувших червоноармійців і червонофлотців, вивезених німцями чоловіків, дітей до 14 років і жінок. Далі підїхали автомобілі і почали забирати дітей. Батьки не давали, але охорона з енкаведистів виривала силоміць дітей з рук батьків, а батьків відганяла прикладами. Потім на площу вийшли дві команди енкаведистів і одна з них оточила групи військовиків, а друга чоловічу й жіночу не військові групи. Тоді начальник табору підійшов до групи командирів і наказав усім знати ордена та знаки командирського звання. Ніхто з командирів не поворухнувся.

„Что ж ви, сволочі, не слухали приказа? Будет баловаться: бежалі в плен, думалі от нас уйти? Не удалось! В плену вам, фашістскім прі хвостям, жідаєсь не дурно, — ну ні чево! Ми вас, фашістскую сволочь, со дна моря витаїм, в облаках поймам, под землькой найдьом! Пролетаріят нікогда не простіт предателей своєй родіні! Пролетарскій боєц в плен не сдайотся, а раз попал в плен, он із плена убежіт на свою родіну. Значіт добровольно остались в Германії, помагалі врагу. Значіт вет среді нас ні одного честно — пролетарскаго бойца, а всьо фашістская сволочь!"

Начальник спинився, а в цю паузу хтось виразно і чітко вимовив: „А тя, гаспадін офіцер, потіщі! Тут перед табой не гаспада офіцери, а красніе флотовцы, командіри, понял!"

„Іш ти какой фашістскій нашолся молодчик! Где ето он такой, а ку-ка покажісь!"

Із рядів вийшов командир з великою сивиною на голові. „Так єто ти сказал?"

—„Раз вишел, значіт я. А тебе нечево тут трепать язиком, клді в голова пуста!

Начальник скам'янів, а далі вихопив пістоль і швидко підійшов до командира. Той спокійно стояв на місці і чекав. Енкаведист спинився і замахнувсь пістолею, аби вдарити мною в обличчя командира, але реґіву всієї групи військовиків спинив його і весь червоний він хутко спустив свою руку і повернувшись подав команду своїм агентам:

„Бившіх командіров напрвить в 5 барак, а красноармейцев і краснофлотцев в 23 барак".

Перші дві групи зникли між баракамі, а розлючений начальник підійшов до жіночої групи і побачивши, що багато жінок плаче, в криком накинувсь на них.

„Плакать вздумали! А когда с немцами спалі, тогда не плакалі? А когда вас увазілі с родіни, ви радьо-хонькіе бялі, смеялісь, думалі от нас уйдьоте? Подождіте, ми вам, шлюхам, покажем как с немцами спать! Всех поместіть в 46 барак, а завтра ми до вас доберьомся!"

І повертаючись до групи чоловіків, скомандував: „А етіх, сукіних синов, поместіть в 38 барак. Всех сволочей загнать в один барак."

Далі круто повернувся і пішов до вагнеґо, що стояв серед бараків, будинку. Так „родіна" зустріла свої іхкомандіріте, своїх вояків, своїх синів, своїх жінок і дітей, що повертались з полону додому. А тепер вертаються: „на родіну", до „земного раю" червоні китайці й північні корейці, бо вони уже не мають, що їх чекає „на родіне", в далекому завілі, куди не заглядає око людини з волі. Вони не знають, що цілі армії, не полонених, а фронтових вояків з Фінляндії були прямо з фронту послані на каторжні роботи, лише тому, що вони бачили, як люди живуть на волі. Вони вірять ще й досі комуністичній пропаґанді, що „родіна" їх прийме, як своїх найкращих дітей, що в американському полоні пекло, а на родіне „земний рай", що сама щаслива країна „где так вольно дишет человек" саме і є їхня „родіна". А вам їх шкода, бо так вірили чехи, так вірили поляки, словаки, румуни, болгари, німці, а тепер за один лише день реєструють в Західньому Берліні до тисячі втікачів зі Східньої Німеччини. Так є в Німеччині, так буде незабаром і у Північній Кореї.

Йосип Ділай — естадуальний посол

З 24 серпня, знаний політичний діяч, д-р Йосип Ділай, вступив до виконання обов'язків посла парляменту естадуту) Парана.

За минулої виборчої кампанії він дістав трохи менше голосів за іншого кандидата і тому залишився заступником посла естадуального парляменту. Тепер один з послів відійшов на працю урядовця і парлямент покликав у посли чергового кандидата, яким є д-р Ділай.

Д-р Йосип Ділай народився 21 липня 1916 року в колонії, близько Прудентополя. Батько його—Григорій і мати—Марія займалися хліборобством. У родині говорили українською мовою, свято зберігалися українські звичаї та традиції. Наш теперішній посол досконало вивчив мову своїх батьків.

Змалечку Йосип Ділай відчув величезне потягнення до освіти. В цьому йому всіляко сприяли батько а матір'ю. Початкову школу він закінчив у Прудентополі, гімназію й університет (факультет права) в Курітібі. В естадуальні посли кандидатував а рамені республіканської партії.

Пан д-р Ділай надзвичайно цікавиться українськими справами в цілому, особливо ж життям і працею наших поселенців у Парані. Він дуже щільно пов'язаний з нашими організаціями: є членом Хліборобсько-Освітнього Союзу, ТПУКу, Конгресового Секретаріяту та Комітету Сторіччя Парани. Систематично читає українські часописи — „Хлібороб" і „Працю". Між іншим, в друкарні останньої, колись працював складачем.

Приступаючи до виконання своїх нових важливих обов'язків, д-р Ділай, у розмові з представником „Хлібороба" підкреслив, що його постійним обов'язком буде неухильне дбання за піднесення життєвого рівня наших поселенців у Парані. Він також обіцяє докласти всіх зусиль, щоб при відповідній нагоді з'ясувати з трибуни паранського парляменту відчайдушну, героїчну, безперервну боротьбу українського народу проти імперіялістичної червоної Москви, що намагається захопити в свою орду народи цілого світу.

Пан д-р Ділай є покищо нашим єдиним послом в естадуальному парляменті. Все наше громадянство покладає на нього великі надії, як рівно ж, від найширшого серця бажає йому найбільших успіхів у винятково відповідальній діяльності члена найвищого керівного органу Парани!

Офіцери резерву

—Ліворуч! Кругом! Кроком руш!—Чітко падає команда і міцної будови, життєрадісні юнаки, як один заведений механізм, показують перед тисячами присутніх свою виняткову вправність у строєвому військовому навчанні.

В неділю 23 липня на широкій площі Курітіби, Дорівал Брито, справді було що подивитися. Недарма зібралося стільки людей, недарма сюди прибули: командант Паранської Військової Округи, губернатор естада, архієпископ та ще багато чолових загальновідомих осіб. Серед присутніх бачимо чимало українців, і то не спроста. Сьогодні тут, на площі, відбувається офіційний випуск офіцерів резерву бразілійської армії. В ознаменування славного ювілею теперішньому черговому випускові присвоюється спеціяльна назва „імени сторіччя Парани".

В школі офіцерів резерву навчання триває 2 роки. Її мають закінчити всі студенти—юнаки. По закінченні вони ще пройдуть тримісячний практичний курс безпосередньо у військових частинах і тоді вже дістануть посвідки офіцерів підпоручників, або лейтенантів, як цю шаржу тепер називають в більшості армій світу.

Ось здалеку лунає команда—стій! — Гомінко віддаються два удари ногою і довга розгорнута шерега молодих офіцерів віраз у ніби кам'яніє. Ніхто з них не ворухнеться, навіть не шелехнеться.

Найбільша черга до урочистого акту—вручення шабель. Одна по одній, виграючи на сонці сріблястим блиском, переходять вони до молодих людей. Аж ось, бачу, шаблі попадають у справжні козацькі руки і серце моє сповнюється невимовною радістю та гордістю. Це ж народжені тут, в Бразілії, діти наших українських емігрантів, сьогодні стають офіцерами! Як могла дужче вітаю їх з величезним натовпу, та над площею лунає тисячоголосий привіт і наші хлопці мого окремого звернення до них безперечно не чують. А, які ж то вони сьогодні справді поставні, гарні, надавичайні! Відразу пізнати нащадків славної козацької нації.

На моїх очах офіцерами стають: **Іван Вовк, Олекса Самагальський, Богдан Гладій, Литвинський, Липка...**

Кожного з них я знаю особисто. Можливо були ще й інші, невідомі мені хлопці з українських родин? За те не ручуся.

На цьому місці хочу привітати і їхніх батьків, що гідно потурбувалися за виховання своїх дітей.

Олександер Колодинський

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

ПАН ІВАН ШМЕРЕГА, ТУПІНАМБА. Ваші пожертви: 1 000 крз.—на Комітет Сторіччя Парани і 500 крз.—на Радіогодину — передані за призначенням.

ПАН ТЕОДОР КРУК, ВІЛА ҐВАІРА, КУРІТІБА. Даскано просимо Вас звертати до редакції, щоб розрахуватися за передплату.

ПАН ТЕОДОР АНТОНІВ, ВІЛА ҐВАІРА, КУРІТІБА. Гроші за передплату одержали, просимо подати адресу куди Вам надсилати часопис.

ПАН БОГДАН РУДНЕЦЬКИЙ, САН ПАВЛО. Пошта повідомила, що Ви переселися на інше ніж досі мешкання; ласкаво просимо подати Вашу нову поштову адресу, щоб ми мали змогу вчасно надсилати Вам часопис.

ПАН ІВАН БОЛЯРСЬКИЙ, КУРІТІБА. Сповістіть, будь ласка, видавництво про свою нову поштову адресу.

УВАГА КУРІТІБА!

30 серпня ц. р., в Народнім Домі при церкві св. Михаїла на Портоні, буде прочитана доповідь з нагоди 12-ої річниці з дня трагічної смерти сл. п. Сеника Грабівського і Миколи Сціборського.

Після доповіді відбудуться збори молоді філії Х.О. Союзу на Портоні.

Запрошуємо все громадянство прийняти активну участь.

ЧИ ТИ ЗЛОЖИВ УЖЕ ДАТКУ НА НАЦІОНАЛЬНІ ЦІЛІ?

д-р Богдан Н. Кобилянський

Боротьба проти пістряка (рака)

3. ЧИ ПІСТРЯК МОЖНА ВИЛІКУВАТИ?

Це питання стурбоване людство ставить завжди і повсякчасно.

Правдивим є, що не можна порівняти процеси лікування, які мали місце раніше, з найновішими методами. Менше, ніж 100 років тому почали оперувати хворих так, що вони сплять і не чують, коли над ними заходився хірург. Це тому, що широкого застосування набули засоби знечулення. Колись же людину прив'язували і гарячим залізом випалювали їй болячки. Такі операції виконувала порівнюючи ще недавні наші предки.

Прогрес у справі асепсії (дезенфекційних засобів), започаткований Пастером, успішно розвинувся. Небагато років тому славний винахід Рентгена і пані Кюрі зробили рішучий крок вперед у справі лікування пістряка, як також в загальному розвиткові медицини: 1899 року відкрито спосіб просвітлювання організму рентгеном, а 1903—лікування радієм.

За цих останніх 50 років, завдяки набутим знанням і лябораторним дослідам, медицина набагато поліпшила справу лікування, що є гордістю теперішнього людства. За 35 років експериментальної праці в лябораторіях, людство довідалось багато більше про пістряка, ніж за всі попередні століття, коли лікували цю хворобу емпірично, тобто, при допомозі звичайного знахарства.

Завдяки засобам, що їх тепер у своєму розпорядженні має наука —знаючі пістрякових захворувань стверджують, що третина і навіть половина людей, які щорічно падають жертвою пістряка—могли би бути вратовані, якщо б вони своєчасно підалися лікуванню. В Північній Америці коледж хірургів має список хворих, яких вилікувано від пістряка. Цей список охоплює п'ять останніх років. Він подає 46 тис. випадків. В усіх цих випадках лікування дало цілком позитивні наслідки; відповідні особи вже дістали від лікарів довідки про те, що вони цілком позбулися пістряка. В Нью Йорку існує навіть спеціяльний клюб, заснований 1938 року, «вилікуваних від пістряка», — мета його показати невірам вартість і можливість сьогоднішньої медицини.

Немає ніякого сумніву, що пістряк на початках можна цілком вилікувати засобами хірургії. Для цього використовується просвітлення (для виявлення вогнища хвороби) та радій, що випалює болячки. То є одиноді засоби, які дотепер вважаються дійовими й реальними в лікуванні пістряка.

В Бразілії існує «Національна організація поборення пістряка», яка в усій країні виконує спеціяльні функції. Між нами, в Парані, діє «Ліга боротьби з пістряком». Ця остання, нараховує величезну кількість випадків цілковитого вилікування пістряка за останні 5 років. Зазначені випадки перебувають під систематичною контролею, бо працівники медицини хочуть мати абсолютну певність чи хвороба вже зникла на завжди, чи можливий що поворот її. До цього числа зараховуються також злоякісні наростені в різних місцях тіла, як в середині, так і на зовні: шкірані, на губах, язиці, голосових зв'язках, шлункові тощо.

Успіх у лікуванні залежить від двох чинників: вчасного діягнозу хвороби і вжиття відповідних засобів до її поборення. Всіляке зволікання та застосування невідповідних засобів призводить лише до втрачення часу і тієї нагоди, коли конче потрібно негайно лікувати пістряк. Якщо хвороба вже сильно розвинеться—для хворого лишається мало добрих виглядів, бо перейдено сприятливі терміни для провадження ефективного лікування.

*Літака були відомі 3,000 років тому.— Міжнародня Академія дослідів над самкритом у Висорс (Індія) повідомила про знайдення рукопису Брагарданда з перед 3,000 років. Він складається в 8-ох частин про те „Як будувати аероплани". Спеціялісти будови нинішніх літаків ствердили, що зіткнення крил з тулубом описане там дуже добре і вповні відповідає сьогоднішній техніці.

Будуймо Дім!

На будову Репрезентаційного Дому в Курітібі закупили акції п.п:

Стефан Кізина 1.000,00 крз.

Евдокія Смоктанович 500,00 крз.

Вдова заступник нашого діяча п. Подільського, Високоповажна Пані **Анна Подільська**, вирішила сплатити за акції, підписані її чоловіком, на суму 2 000,00 крз. Цей винятково патріотичний приклад хай буде чудовим зразком для всіх наших людей, як треба ставитися до справ, що стосуються цілої громади.

Головна Управа Хліборобсько-Освітнього Союзу на цьому місці складає Пані Анні Подільській свою велику подяку і щире признання.

Пані **Параньки Шеремета**, з Курітіби, склала 100,00 крз. і викликає пань: **Анну Захарків, Катерину Струтинську, Параньку Хомин**—Сан Павло.

Пан **Степан Котвицький**, Жангада, пожертвував 100,00 крз., п. **Володимир Котвицький**, Жангада, — 100,00 крз., пані **Софія Лабас**—100,00 крз.

Пані **Марія Галан**, Нова Україна, склала 100,00 крз. і викликає пань: **Настю Цап, Яядоху Кліта**—Нова Україна, **Оксану Гуменюк**—Апукарана і **Павліну Галан** з Понта Гросса.

Пані **Анна Шмерега**, Нова Україна, склала 100.00 крз. і викликає пань: **Катерину Кулібаба, Емілію Гаврилюк** і пані **Кулавець**—Апукарана та пані **Марію Шмерегу** - Тупінамба

Сільське господарство

ХВОРОБА КАРТОПЛІ

Щоб мати добрий збір картоплі потрібно дещо поправити земельні угіддя, а також потурбуватися про якість насіннєвого матеріялу. Крім цього потрібно знати, що не всюди картопля однакового гатунку вдається однаково.

На чорних землях, багатих на порохнячку, добре садити картоплю так звану „американку" —рожевої фарби, або жовту—половгуватої форми. Всіляка картопля в нашому штаті Парана вдається добре—буває сипкою по зваренні. На півночі Парани краще вдаються картоплі жовті, почасті водяні.

Головними шкідниками картопляних рослин є так звані савці „Вектор". Від дії цих шкідників картопля починає в'янути, листя її скручується, відтак жовкне і всихає. Щоб врятувати рослини від цих шкідників треба варити тютюн, щоб дістати вивар нікотини, до якого додаємо звичайного мила. Беремо 120 літрів води 500 грамів тютюну, 2 кілограми мила. Тим плином скроплюємо молоді рослини, принаймні раз на тиждень.

Щоб мати добре і високоякісне насіння, потрібно кожного року на весні відібрати найкращі, здорові, не заражені картоплі 10—15 штук і посадити їх осібно та далі від інших рослин. Добре висадити 2—3 гатунки разом, бо тоді матимемо можливість простежити, який гатунок найшвидше буде вражений шкідниками й тому його не виплачується садити. Так завжди роблять рільники Північної Америки.

Буває, що на туберкулах картоплі відростають довгі тоненькі корінці. Поява їх виразно свідчить, що майбутня рослина починає хворіти в самому зачатковім, отже вона є непридатною для садження. Таку картоплю слід знищити, які в якому разі не використовувати її, як насіння.

Такі поради подає Міністерство Рільництва.

Гр. Тадра

Увага! Увага!

6 вересня, о 8. год. вечора в залі Х.О.С.'у. (вул. Висконде до Ріо Бранко 557) відбудеться

Великий Концерт

що його влаштовує Школа Співу п-ні Е. Цапко-Одарарі. В програмі пісні і арії з опер українських, італійських, німецьких і інших композиторів.

Адміністрація школи

MUITA ATENÇÃO PARA ESTA AUSPICIOSA NOVIDADE!!!

Chegado a Curitiba, não deixa de visitar as LOJAS UNIDAS de Irmãos Choma & Cia Ltda, modernamente instaladas à Praça Generoso Marques, 81 (em frente á Prefeitura Municipal), para servir a todos os que querem faser suas compras economisando muitos e muitos cruseiros e todos os artigos que adquirirem.

—Vá, pois, hoje mesmo ás LOJAS UNIDAS e certifique-se da verdade, verificando sem compromisso, seus preços em tecidos em geral, armarinhos e roupas feitas.

—Veja sua variedade em sedas, meias, botões, lãs sombrinhas, malharia, artigos para noivas e artigos para homens, além de muitas outras novidades.

ЗАГАЛЬНА УВАГА ЦІЙ РАДІСНІЙ НОВИНІ!

Приїхавши до Курітіби, не пропустіть нагоди відвідати «ЛОЖАС УНІДАС», що належить БРАТАМ ХОМА і КАМПАНІЯ. Вона модерно устаткована, міститься на площі Женерозо Маркес, 81 (проти Курітібської Префектури). Наша ложа є найвірнішим другом усім тим, хто бажає робити різні закупівлі одночасно заощаджуючи багато й багато крузейрів.

Ото ж, поспішіть ще сьогодні до «Ложас Унідас» і на власні очі переконайтеся в цілковитій правдивості нашого оголошення. Лише в нас Ви дешевше, ніж деінде, можете купити собі різні полотна, галантерійні речі та готові убрання.

Побачите також у нас величезний вибір різних шовків, панчіх, гудзиків, вовни, цвасоль від сонця, ткачна, комплектів річей для наречених, а також всіляких інших цікавих новин.

LOJAS UNIDAS
de
Irmãos Choma & Cia Ltda.
Praça Generoso Marques, 81
Curitiba Paraná

Чи всі руді?

В ч. 14 „Хлібороба", в приводу вже ширше знаної нашим читачам академії СУМ'у в Сан Павлі писалося:

„Ми рішуче стверджуємо, що сполучати „Двох Тарасів"—не можна".

В ч. 26 „Хлібороба" вміщено витяг з передової статті часопису „Українське Слово", Париж, де написано:

„. . . Ніхто до досі в нашій національній духовості ані не перевищив, ані не дорівняв Шевченкові..."

Всім відомо, що одна із наукових сесій Української Вільної Академії Наук називалася Шевченківською, а не Шевченко-Чупринківською.

Так само всім відомо, що заслужене Наукове Товариство імени Шевченка (НТШ) досі не змінило і міняти не обирається своєї назви на імени Шевченка і Чупринки.

Нарешті, зовсім не є таємницею і той факт, що лише одне партійне середовище спробувало два роки тому змішати до купи імена Шевченка й Чупринки. То була явно непродумана, на швидку руч закрочена „кампанія", яку всі українці, поза дотичним середовищем, зустріли, м'яко висловлюючись, холодно. Та це, повторюємо, було два роки тому. Цього ж року жодний провідний часопис того середовища в своїх настановних статтях уже не сполучав імени „Двох Тарасів". В часописах, що їх тут маємо на увазі, були вміщені окремі статті про Т. Шевченка і окремі про Т. Чупринку, як і належить це робити.

Так в дійсності виглядає справа щодо „Двох Тарасів" і нам до неї вже небуло б чого повертатися, якби..не п. інж. Павло Борушенко. Він, в ч. 33 часопису, „Праця" вмістив нову статтю під назвою „В пошану Двох Тарасів". Хоча вона й має сьогодні таку ж актуальність, як голос співучого півня, однак, ми на ній знушені дещо зупинитися, виключно через дивні авторські обгрунтування, а звідси й висновки.

Власно БЕЗПОСЕРЕДНІХ аргументів у захист сполучення Тараса Шевченка з Тарасом Чупринкою—н. інж. Борушенко не виставляє міцних, бо їх в природі взагалі не існує. Він прагнуває за вуха різні сторонні чинники і вже виходячи з них робить такі висновки:

„Чи можна ті обі постаті під таким кутом бачення сполучати? Можна і треба".

На підкріплення своєї думки п. інж. П. Борушенко твердить, що можна ж сполучати „Наполеона Бонапарта з Адольфом Гітлером, Івана Грозного із Сталіном, синє небо із синім морем, Дніпро з Дністром".

Що ж в усьому цьому є спільного з Тарасом Шевченком і Тарасом Чупринкою? Хіба, що „на городі бувина, а в Києві дядько"...

На перестороту „Хлібороба" (ч. 14)„ ..йдучи таким шляхом, до сьогодні ще невистуюдої особи спокійно Шевченка можна прилучити десятки, а то й сотні тисяч людей!"—п. Борушенко відповідає: „Так, можна прилучити!"

Ось і маєте! Виходить, що сотні тисяч людей і Геній-Пророк Шевченко—те ж саме? Вважаємо, що не лише особиста думка п. інж. Борушенка і крім нього її більше ніхто не поділяє. Подібна думка, між іншим, могла виникнути лише після тривалих студій відомої пісні: „Дід рудий, баба руда, батько рудий, мати руда, сам рудий, руду взяв, бо рудую сподоба".

На цьому варто було б поставити крапку, але шановний п. інж. Борушенко наприкінці так розкалив редактора „Хлібороба", за його передові статті, що той відчув себе.. мертвим. Такі виступи у нас бувають здебільшого на трунку жебіячика. Ось чому він мусів вдатися до багатьох відчутних маніпуляцій поки переконався, що на разі продовжує ще жити на світі Божому.

Але попри цю жановість редактора, віддаємо належне доброму тонові п. інж. Павла Борушенка. Ми зі свого боку подивляємо й шануємо винятково ерудицію нашого опонента, його направу енциклопедичну обізнаність.

Оз.

УВАГА! УВАГА!

КУРІТІБА Й ОКОЛИЦІ

6 вересня 1953 р., в неділю,

На Віла Ізабра на Портоні, в нагоди викінчення 5 ти бань на новій церкві,

відбудеться

ВЕЛИКА ФЕСТА

при Українській Православній Церкві св. Михаїла.

О 10 год. Служба Божа

Від 12-ої години шурака, лейзон, колесо щастя і ін.

Просимо всіх, всіх громадно прибути.

Чистий дохід—на викінчення церкви.

Парафіяльна Рада й Будівельний Комітет

Спеціяліст фабрикації меблів і скриньок на радіо і радіоли

МИХАЙЛО ВІВЧАР

Виготовляє різного роду столи під радіо, патефонні плати і для машин до шиття.

Виконує на замовлення і має готові на складі. Звертатись:

Miguel Wiwcar

Rua Des. Costa Carvalho, 6

Caixa Postal, 913, Curitiba.

Др. Богдан Н. Кобилянський

З практикою в «Hospital Central de Prompto Socorro» та «Clinica Cirurgica e Ortopedica do Hospital S. Zacarias» в Рio де Жанейро

Лікар в «Instituto de Medicina e Cirurgia do Paraná»

ЛІКАРСЬКА КЛІНІКА — ХІРУРГІЯ—ОПЕРАЦІЇ

РАК (Cancer) РАДІО-ТЕРАПЕВТИКА

Приймає: від год 2 ої до 4 ої — Rua Cruz Machado, 12 1° andar (esquina Praça Tiradentes)

Мешкання: Rua Pasteur, 569 — Tel 3700

Curitiba — Paraná

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА

Лікування та оперування хворіб зубів та їх ускладень в усній ямі. Профілактика хворіб молочних та постійних зубів

ТА РЕНГЕНІВСЬКЕ ПЕРЕСВІТЛЕННЯ

ДЕНТИСТИЧНА ХІРУРГІЯ

Виготування праць з металів та мас. Штучні щелепи, Корони, Постійні містки. Змінні містки. Поодинокі вставні зуби Пльомби.

Д-р ГАРОЛДО ГЕТТЕР в 8 до 12. та в 1 до 16 год. | Д-р СТЕФАНІЯ КОЛОДИНСЬКА ГЕТТЕР в 14 до 18 годин

Консультория: Rua Carlos de Carvalho, 120 — 1° andar — Salas: 10, 11 e 12

EDIFICIO "ORION"

Шановних клієнтів з інтеріору обслуговуємо, якнайшвидше

Курітіба — Парана

Фабрика готових убрань

Власник МИХАЙЛО РЕШЕТНИК

Найбільший склад готових: Мужеських убрань і плащів, Жіночих плащів — дитячих убрань.

ЦІНИ ДУЖЕ ПРИСТУПНІ!

КРІМ ТОГО МАЄМО НА СКЛАДІ ДОСКОНАЛИЙ ВИБІР: білизни, краваток, воняних светрів, Парасолі мужеські і жіночі.

Rua São Francisco, 277 КУРІТІБА — ПАРАНА

Урожай картоплі

З добривом | без добрива

МАЙКРАЩІ ШТУЧНІ ДОБРИВА (ADUBOS) „ПАРАНА"

Ці ДОБРИВА ГОТОВІ ДО ВЖИТКУ ДЛЯ ВСІХ РОСЛИН (власної фабрикації)

Трійний РОЗЧИН (INSETICIDAS) марки „BAER"

знищує всіх рільничих шкідників

одинокий агент на Парану

ЧІЛІЙСЬКОЇ САЛІТРИ

ALBANO BOUTIN & CIA LTDA.

(ЗОРГАНІЗОВАНА В 1897 РОЦІ)

Matriz: Av. Capanema, 155/191, Cx. postal, 332, CURITIBA

Filial: Rua Minas Gerais, 619, Cx. postal, 18, LONDRINA

Laminação Esperança

MADEIRAS LAMINADAS E COMPENSADAS

Marcas «Esperança» e «WOWK»

GREGORIO WOWK

Escritorio e Fábricas: Rua Chichorro Junior, 347 Fone—2620, Cx. Postal, 651. — CURITIBA —

ENDEREÇO TELEGRAFICO: GREWOWK

Fábrica: Cx. Postal 26 FRUDENTÓPOLIS PARANA

АДВОКАТ

ДР. ЮЛІЯН БУСЬКИЙ

БУВШИЙ ПОСОЛ ДО ПАРАНСЬКОГО СОЙМУ

полагоджує всі справи судові, інвентарі, натуралізації, вироблення різних документів та всі адвокатські справи

ШАНОВНИХ КЛІЄНТІВ З ІНТЕРІОРУ ВІДПУСКАЄТЬСЯ ЯКНАЙШВИДШЕ

Адреса канцелярії:

Rua Carlos de Carvalho, 58, 1° andar, Salas 13 e 14

Поштова адреса: Dr. Julio Buskei, C. P. 1425.

Curitiba—Paraná

OFICINA MECÂNICA „NOVO MUNDO" de CAVALLAR

Українська авто-механічна офіціна „Ново Мундо" п. Каваллара

Ремонт легкових і вантажних автомобілів европейських та американських фірм, ремонт моторів, оле кру, газолінових моторів і спеціяльно моторів до тракторів; спеціяльний ремонт електроустаткування в автомашинах; електрозварювання („солда електрика"); спеціяльна обслуга машин „Рено".

Роботи провадять бразилійські і европейські механіки. Замовлення виконуються з гарантією

Адреса: Av. Republica Argentina 4100, Posto Atlantic.

Там же: миття, змазування, фарбування та бляхарство.

Dr. J. Waldemiro Martenetz

—Médico—

Ex-Assistente de Clinica Médica e de Clinica Terapeutica da Faculdade de Medicina do Paraná.

Clinica Geral — Molestias das Senhoras e Crianças

CONSULTÓRIO: Edificio Tiradentes, Praça Tiradentes n. 378, Telefone — 1084

RESIDENCIA: Rua Marechal Floriano Peixoto, n. 2405, Telefone — 2841

CONSULTAS: das 10 às 11 horas e das 3.30 às 5 horas.

КОМПАНІЯ МЕЛЬОРАМЕНТОС НОРТЕ ДО ПАРАНА

ПЕРЕДТИМ

Компанія де Террас Норте до Парана

SEDE São Paulo—Rua São Bento, 329-8°andar Cx. Postal 2771

Londrina - Est. Paraná - Endereço telegráfico: CIANORTE

Eser. Cx. Postal 16.

Escritórios em Arapongas, Maringá

Землі високої якости

ПРОДАЖ НА РАТИ У ВЕЛИКИХ І МАЛИХ ЛЬОТАХ

Inscrição n° 12 no Registro de Imóveis da Comarca de Londrina na forma do Decreto-Lei 3079 ee 15 de Setembro de 1938.

ЗЕМЛІ Є ДУЖЕ ВРОМАЙНІ НА КАВУ, ЗБІЖЖЯ, ТЮТЮН, БАВОВНУ, ЦУКРОВУ ТРОСТИНУ, МАНДЬОКУ, ПШЕНИЦЮ І Т.П.

Залізниця - найліпші дороги - прекрасна шляхова служба

ДЛЯ ПОКУПЦІВ ВИМІРЯМІ ЛЬОТИ І ВИГОТОВЛЕНІ ПЛЯНИ

НЕМА МУРАШОК (саувас)!

Др. КАРЛОС ГЕЛЛЕР

Клініка медична і хірургічна

спеціялізований в лікуванні шкірних хвороб, сіфіліс (ulceras varicosas), в лікуванні ран на ногах без операції,

Приймає: від год. 3 до 6 в суботу в 10 до 12-ої

Consultorio av. João Pessôa, 68. (Farmacia Avenida) Консультория 4527

Помешкання: rua Comendador Araujo, 970 Телефон, 424

Paraná Curitiba—

УВАГА ПОДОРОЖУЮЧІ!

Великий вибір готових убрань, різних манафактурних виробів, капелюхів, парасоль, черевиків, а також парфумерію поручає Вам власник великого склепу в Паранаґва

ПЕТРО РЕКЕТА

Адреса: Rua 15 de Novembro, 25, Paranaqua.

Paraná — Brasil

Увага! Увага!

ВЕЛИКИЙ СКЛАД УБРАНЬ І МАНАФАКТУРНИХ ВИРОБІВ

НА СКЛАДІ: МУЖЕСЬКІ УБРАННЯ І ПЛАЩІ, ЖІНОЧІ ПЛАЩІ, ДІТОЧІ УБРАННЯ КРІМ ТОГО МАЄМО НА СКЛАДІ ВЕЛИКИЙ ВИБІР: МУЖЕСЬКОЇ БІЛИЗНИ, КРАВАТОК, ВОНЯНИХ СВЕТРІВ І РІЗНИХ ПАРАСОЛЬ

Дрібна і гуртова продажа: ЦІНИ КОНКУРЕНЦІЙНІ

Власник: ГАВРИЇЛ СЕРДЮК

КУРІТІБА Praça Tiradentes, 76

DR. TARCILO GAZIRI

MÉDICO OPERADOR PARTEIRO

Спеціяліст по жіночих хворобах, ревматизму та лікуванню сечового пухиря.

CONSULTORIO: Praça Generoso Marques, 125, 2 andar (ao Lado da Prefeitura)

HORARIO: 9 às 12 e 15 às 19 horas

RESIDENCIA: Rua Westfalem, 462—fone, 4645 Curitiba—Paraná